

До реєстр. № 2428 від 13.11.2019 р.
Н.д. України М. Радущкий та ін.

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

№ 16/3-425/2428 (224257)

"22" 11 2019 р.

ВИСНОВОК

**на проект Закону України «Про внесення змін
до деяких законодавчих актів України щодо
невідкладних заходів у сфері охорони здоров'я»
(реєстр. № 2428 від 13.11.2019 р.)**

У законопроекті з метою «створення умов для ефективного використання фінансового, матеріально-технічного та кадрового ресурсу системи охорони здоров'я» пропонується внести зміни до Цивільного кодексу України, Основ законодавства України про охорону здоров'я (далі – Основи), законів України «Про екстрену медичну допомогу», «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення», «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів», якими передбачається, зокрема, що: «планування розвитку мережі закладів охорони здоров'я комунальної власності, прийняття рішень про створення, припинення, реорганізацію чи перепрофілювання закладів охорони здоров'я комунальної власності відповідної територіальної громади або закладів охорони здоров'я, що знаходяться у спільній власності територіальних громад, є виключною компетенцією відповідних органів місцевого самоврядування» (зміни до ч. 4 ст. 16 Основ); «заклади охорони здоров'я комунальної власності можуть утворюватися та функціонувати як спільне комунальне підприємство, в порядку передбаченому Законом України «Про співробітництво територіальних громад» (зміни до ч. 13 ст. 16 Основ); «заклади охорони здоров'я комунальної та державної форми власності, що діють в організаційно-правовій формі установи, можуть бути реорганізовані, у тому числі шляхом перетворення, за рішенням власника або уповноваженого органу управління» (зміни до ч. 15 ст. 16 Основ).

Головне науково-експертне управління, проаналізувавши поданий законопроект у стислий термін, вважає за доцільне висловити щодо його змісту наступні зауваження і пропозиції.

1. У законопроекті пропонується виключити із ст. 10 Закону України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» норму, згідно з якою «у закладах охорони здоров'я державної та комунальної форм власності, які є надавачами медичних послуг за програмою медичних гарантій, обсяг платних медичних послуг, які не входять до програми

медичних гарантій, може складати не більше 20 відсотків від обсягу всіх наданих послуг» (пп. 1 п. 3 розд. I проекту).

На нашу думку, намагання скасувати зазначене вище обмеження фактично допускає необмежену комерціалізацію медичних послуг, що може стати причиною порушення гарантій права на охорону здоров'я, сформульованих у ст. 7 Основ. При цьому слід також взяти до уваги, що згідно з рішенням Конституційного Суду України від 29 травня 2002 року № 10-рп/2002 *«порядок надання медичних послуг, які виходять за межі медичної допомоги, на платній основі у державних і комунальних закладах охорони здоров'я та перелік таких послуг мають бути визначені законом»* (абз. 2 п. 1 резолютивної частини рішення). Натомість у законопроекті відповідні зміни до законодавства про охорону здоров'я не передбачені.

2. Зміни до ч. 4 ст. 11 Закону України «Про екстрену медичну допомогу», згідно з якими «передбачені в цій частині права, крім права на доплату за науковий ступінь, поширюються також на водіїв бригад екстреної медичної допомоги» (пп. 2 п. 2 розд. I проекту), потребуватимуть додаткових видатків з бюджету, у зв'язку з цим проект потребує фінансово-економічного обґрунтування відповідного до вимог ч. 1 ст. 27 Бюджетного кодексу України та ч. 4 ст. 91 Регламенту Верховної Ради України.

3. Звертаємо увагу на те, що пп. 1-4 п. 2 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» проекту дублюють пп. 1-3, 5 п. 3 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення законодавства з питань діяльності закладів охорони здоров'я». У зв'язку з цим, на наш погляд, немає сенсу у їх повторному прийнятті. Більш доцільним виглядає зміна дати закінчення реорганізації державних та комунальних закладів охорони здоров'я. У проекті пропонується встановити дату закінчення перетворень «до 31 грудня 2020 року». Однак в супровідних документах до законопроекту не обґрунтовується реальність наведеної дати для завершення переходу державних і комунальних закладів охорони здоров'я на новий механізм фінансування та подальшої трансформації системи охорони здоров'я.

З приводу пропозиції пп. 5 п. 2 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» проекту установити, що до 31 грудня 2020 року «власні надходження бюджетних установ, які зараховуються в дохід бюджету внаслідок реорганізації, використовуються виключно для формування статутного капіталу утворених закладів охорони здоров'я», зауважимо, що зазначене питання має регулюватися Бюджетним кодексом України. Якщо відповідні відносини мають тимчасовий характер, відповідні зміни слід вносити до прикінцевих та перехідних положень цього Кодексу.

Також зазначимо, що за загальними вимогами законодавчої техніки у разі внесення змін до декількох законів вони подаються в хронологічному порядку, причому якщо в переліку актів, до яких вносяться зміни, є кодекси,

то зміни до кодексів ставляться на першому місці. Проте зазначені рекомендації у законопроекті не враховані.

Узагальнюючий висновок: за результатами розгляду в першому читанні законопроект може бути прийнятий за основу за умови врахування висловлених до нього зауважень і пропозицій.

**Керівник Головного
науково - експертного управління**

С. Тихонюк

Вик.: К. Вербицький, О. Шевченко,
І. Бондур, Н. Пархоменко